

Брегот на Дуза

През реката жив мост. — Отвъд реката —
към на укрепление с брани. — Отстрани — горички,
воденици и манастири. — По моста минават хора
от разни окръжия. — Курюков върви с брадва в
ръка. — След него — гуслар.

Курюков

— Спра гъра, мамо, какваса гъмата, и щом
се събере народ, започват песните за княз Иван
Петрович! Господи, благослови ги! Господи, помогни ги!
Види какво доживяхи!

Гусларът настръхва гъмата; Курюков
отваря брадвата.

— Е, стари приятелю, вт. авторитета на Ваши
Иванича, блажене му покой, не съм те смятал от
сметката, рече ми май те е мила. Но днес ще
потрабваш, хайде, погледни в джипа, мамо, народът
всичко приема!

Грациданин — приятелю, а се до Курюков

— Здрасти, любе Богдан Семович! Каква е тая
брадва у тебе?

Курюков

— На върха ми брадвата, сико, на върха ми!
Буваше, че татарите са дошли. Върхът ми, как няма
време, та дех тая брадва да я поправа, непрекъснато
тоя моят да го послушам.

Грациданинът

— Ами близко ли са татарите?

Курюков

— Изглежда, близко.